

Fald, have været lærte ved Læreanstalten, naturligvis med tilsvarende Docenter eller Lærere. Den medførte fremdeles, at Kræfterne i de Fag, eller i flere af de Fag, som hidtil have været optagne, maatte forøges, og det medførte endelig, at Maaden, hvorpaa man har delt mellem de Lærerkrafter, som antages fast, og dem, der stod i en mere løs Stilling som Docenter, maatte forrykkes noget, saaledes at flere bleve optagne blandt de faste Lærere, end Anstalten hidtil havde haft. Jeg maa ogsaa erkende, at i det væsentlige ere disse Konsekvenser tagne af det andet Ting i Lovforlaget, saaledes som det nu foreligger. Man har anerkendt, at de ny Fag maatte optages, og at der maatte bevilges de nødvendige Docenter dertil. Man har anerkendt den Forstærkelse af Kræfterne, som flere Fags større Betydning efter den ny Plan og det større Virksomhedsomraade maatte medføre. — Ganske vist har man ikke fulgt Forlaget fuldt ud med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde dele mellem de faste Lærere og Docenterne. Lovforlaget, saaledes som det blev forelagt, havde 10 faste Lærere. Man har ment i det andet Ting kun at behøve 8 — til Sammenligning vil jeg bemærke, at der nu er 5 — dog at de 2 ikke skulde nægtes, men derimod føres over til den Paragraf, hvoraf Lønninger til Docenter afholdes. Jeg har funnet modtage dette, fordi Hovedsagen dog naaedes, at man fik en Forstærkelse af Lærerkrafterne, og fordi jeg til en vis Grad i alt Fald kunde erkende Rigtigheden af den Betragtning, at man vilde se, hvorledes den ny Undervisningsplan virkede i Livet og i Udførelsen, for man i alt Fald skred til at tage endelig eller anden Bestemmelse om disse Lærerstillingers Plads i Organisationen.

Det er det ene Punkt, hvorpaa Lovforlaget, saaledes som det er vedtaget i det andet Ting, afviger fra det af mig oprindelig fremsatte. Ved Siden deraf er der paa de Paragraffer, der omhandle de samlede Summer, af hvilke Lønningerne afholdes, dels til de ikke fast ansatte Lærere og dels til Assistanter og Betjening, foretaget forskellige Medsættelser, som i det hele taget have medført, at medens Regeringens Forslag vilde have medført en forhøjet aarlig Udgift til Læreanstalten af omtrent 24,000 Kr., vil der nu kun blive en Merudgift af omtrent 17,000 Kr., men jeg tror, at man nogenlunde kan komme ud af det trods disse Medsættelser; der er nogle ganske enkelte Poster, om hvilke det ikke kan siges paa Forhaand, fordi de med Nødvendighed efter deres Bestaafenhed ere kalkulatoriske. Men i det hele taget tror

jeg, at det, naaget jeg maa beklage, at enkelte Forhøjelser af de beskudte Lønninger, der her er Tale om, ikke have bundet Bisald, dog maa siges, at det er ikke lidt, og særdeles paastønnelsesværdigt, hvad der er opnaaet til Fremme for hele Læreanstaltens Stilling.

En enkelt Bestemmelse skal jeg blot endnu omtale. Det er den, som tilfugter at give Lærere, der før deres Ansættelse have været ved lignende Stilling ved Universitetet eller ved Læreanstalten, forøget Anciennitet. Jeg berører det, fordi dette Spørgsmaal har foreligget for bestemte Personers Bedkommende i en Narrække paa Finansloven. Nu er jo ved Folketingets Imødetommen det Spørgsmaal blevet løst, saaledes som det her foreligger — vel ikke saaledes, som jeg havde ønsket det, paa Finanslovene, men saaledes, som jeg efter mit eget Forslag havde troet at maatte begrænse det, fordi det for saa vidt havde et Forbillede i Loven om Landbohøjskolen, som jeg ikke mente, at man kunde eller burde forlade.

I det hele taget vil altsaa Lovforlaget være et betydeligt Fremskridt og give Læreanstalten den gode Organisation, som dens vigtige Formaal kræver, samt en passende Lønningsforhøjelse for dens Lærere og forskellige Funktionærer. Jeg kan derfor med fuldstændig Ro anbefale det høje Ting at tage Forlaget, saaledes som det foreligger, uforandret.

Marken: Det er jo fornøjeligt, at dette Forslag endelig er naaet op til os, thi med en vis Føje have vi maattet kunne vente at se det her; og det er endvidere glædeligt, at det er naaet til os, efter at derom er tilvejebragt Forstaaelse mellem den højtæeede Minister og Folketinget, saaledes at Lovforlaget altsaa fremkommer, efter at begge disse Faktorer ere blevne enige, derimod er det mindre tiltalende det Tidspunkt, paa hvilket det indbringes her i Tinget paa Samlingens næstsidste Dag, saaledes som det jo er Tilfældet ogsaa med forskellige andre Lovforslag. Af Hensyn til dette Tidspunkt er det jo givet, at dette Ting ikke vil se sig i Stand til at undergive det en mere indgaaende Undersøgelse og eventuelt prøve paa muligvis at forbedre det, uden at udsætte sig for, at det udstydes til næste Samling, altsaa at Gennemførelsen af Lovforlaget udsættes i en ubestemmelig Fremtid, og det er jo en Eventualitet, som jeg antager, at man har Betænknelighed ved at paatage sig Ansvar for. Under disse Omstændigheder stiller jo Forholdet med Hensyn til dette Lovforslag lige som med forskellige andre Lovforslag, der i den senere Tid ere komne til dette Ting,